

Phiếu thông tin số 2 – Chẩn định không tự nguyện

Đạo luật Sức khỏe Tâm thần 2000 (Đạo luật) (Mental Health Act 2000 (the Act)) quy định về các tiến trình chẩn định và cho phép tạm giữ để chẩn định. Việc điều trị bệnh tâm thần không thể được tiến hành trừ khi có lệnh điều trị không tự nguyện. Thông tin về điều trị không tự nguyện được cung cấp ở Phiếu thông tin số 3.

Mục đích của chẩn định không tự nguyện là gì?

Mục đích của chẩn định không tự nguyện là nhằm quyết định liệu một người có cần điều trị bệnh tâm thần hay không. Việc chẩn định này do bác sĩ có thẩm quyền thực hiện.

Quá trình chẩn định không tự nguyện bắt đầu ra sao?

Hai loại giấy tờ chẩn định, *phiếu yêu cầu chẩn định (request for assessment)* và *phiếu giới thiệu chẩn định (recommendation for assessment)*, phải được hoàn thành trước khi có thể chẩn định một người trong trường hợp không có sự đồng ý của họ.

Phiếu yêu cầu chẩn định có thể được lập bởi bất kỳ người trưởng thành nào đã quan sát một người trong ba ngày trước đó và tin rằng người đó mắc một bệnh tâm thần có tính chất hoặc ở mức độ cần phải chẩn định không tự nguyện

Phiếu giới thiệu chẩn định có thể được lập bởi một bác sĩ hay người có giấy phép hành nghề điều trị bệnh tâm thần đã thăm khám cho người bệnh trong ba ngày trước đó. Bác sĩ hay người hành nghề y đó phải thấy thỏa đáng rằng người bệnh đáp ứng tất cả các tiêu chí về chẩn định (được nêu tại điều 13 của Đạo luật). Phiếu giới thiệu có hiệu lực trong bảy ngày.

Những biện pháp đảm bảo cho quá trình này là gì?

Phiếu yêu cầu và phiếu giới thiệu chẩn định phải do những người khác nhau lập. Ngoài ra, người lập phiếu yêu cầu không được có quan hệ họ hàng hay là nhân viên của người lập phiếu giới thiệu. Đạo luật cũng áp dụng các hình phạt cho việc cung cấp thông tin sai hoặc xuyên tạc.

Nếu không có những giấy tờ chẩn định này thì sao?

Có hai phương án để tạo điều kiện cho một người được khám bệnh nhằm xác định xem có cần lập các giấy tờ chẩn định hay không.

Một *lệnh khám bệnh của thẩm phán (justices examination order)* có thể được đưa ra bởi một hội thẩm (được công nhận) hoặc thẩm phán địa phương. Lệnh khám bệnh của thẩm phán có hiệu lực trong bảy ngày. *Lệnh khám bệnh của thẩm phán* cho phép bác sĩ hoặc người có giấy phép hành nghề điều trị bệnh tâm thần tới nơi có người đó và tiến hành khám bệnh để quyết định có cần lập *phiếu giới thiệu chẩn định* hay không. Chỉ khi các giấy tờ chẩn định được lập ra mới có thể đưa người đó tới một cơ sở được phép khám chữa bệnh tâm thần.

Một *lệnh khám bệnh khẩn cấp (emergency examination order)* có thể được đưa ra bởi một cảnh sát, nhân viên cứu thương hay một bác sĩ tâm lý. Loại quyết định này áp dụng những tiêu chí rất khắt khe. Một *lệnh khám bệnh khẩn cấp* cho phép đưa một người tới cơ sở được phép khám chữa bệnh

tâm thần và giữ lại trong tối đa sáu tiếng. Người đó phải được bác sỹ hoặc người có giấy phép hành nghề điều trị bệnh tâm thần khám để quyết định có nên lập *phiếu giới thiệu chẩn định* hay không. Nếu *phiếu giới thiệu chẩn định* không được lập, người đó phải được bố trí đưa trả về nơi từ đó họ được đưa đi hoặc một nơi khác hợp lý mà người đó yêu cầu được đưa về.

Điều gì sẽ xảy ra sau khi phiếu yêu cầu và phiếu giới thiệu được lập?

Người đó có thể được một người hành nghề y hoặc nhân viên cứu thương đưa tới một cơ sở được phép khám chữa bệnh tâm thần để chẩn định. Cảnh sát không tự động tham gia vào quá trình này, nhưng phải hỗ trợ khi được yêu cầu.

Chẩn định không tự nguyện có thể thực hiện ở đâu?

Chẩn định không tự nguyện có thể được thực hiện trong bệnh viện hoặc bộ phận ngoại trú của một cơ sở được phép khám chữa bệnh tâm thần. Tại những nơi khó tiếp cận cơ sở được phép khám chữa bệnh tâm thần (nghĩa là các vùng nông thôn hoặc vùng xa), có thể chẩn định hoặc khám cho người đó tại bệnh viện công.

Điều gì sẽ xảy ra sau khi một người được đưa tới cơ sở khám chữa bệnh?

Khi một người đã đến cơ sở khám chữa bệnh và các giấy tờ chẩn định được cung cấp, người đó sẽ trở thành bệnh nhân không tự nguyện. Điều này có nghĩa là họ có thể bị giữ lại để chẩn định bệnh. Người đó phải được thông báo về bất cứ thay đổi nào đối với tình trạng không tự nguyện của họ và có quyền được giải thích về các quyền của họ. Ngoài ra, người đó có thể chỉ định một người tin cậy giúp họ phát biểu những ý kiến của họ (xem Phiếu thông tin số 7 – *Quyền của Bệnh nhân*).

Thời gian chẩn định không tự nguyện kéo dài bao lâu?

Một người có thể bị giữ lại để chẩn định không tự nguyện trong tối đa 24 tiếng. Trường hợp cần thiết (nghĩa là để chẩn định toàn bộ theo đúng quy trình), một bác sỹ có thẩm quyền có thể kéo dài thời gian này đến tối đa 72 tiếng.

Điều gì sẽ xảy ra nếu hết đợt chẩn định vẫn chưa có lệnh điều trị không tự nguyện?

Người đó sẽ không còn là bệnh nhân không tự nguyện nữa và chỉ có thể được chẩn định hay điều trị với sự đồng ý của họ.

Các định nghĩa

Người hành nghề y – bác sỹ, y tá được đăng ký, người làm công tác xã hội, chuyên gia trị liệu, nhà tâm lý học hoặc người khác được chỉ định làm người hành nghề y.

Người có giấy phép hành nghề điều trị bệnh tâm thần – người hành nghề y có kinh nghiệm về bệnh tâm thần do Giám đốc Y tế Tâm thần (Director of Mental Health) chỉ định.

Bác sỹ có thẩm quyền – bác sỹ có kinh nghiệm điều trị bệnh tâm thần do người quản lý cơ sở được phép khám chữa bệnh tâm thần chỉ định.

Cơ sở được phép khám chữa bệnh tâm thần – cơ sở y tế cung cấp các dịch vụ chẩn định và điều trị không tự nguyện do Giám đốc Y tế Tâm thần công bố.

Thông tin thêm

Mental Health Act Liaison Officer
Mental Health Branch
Queensland Health
GPO Box 48
BRISBANE Q 4001

Điện thoại: 1800 989 451 or 07 3234 0417

Email: mha2000@health.qld.gov.au

Web: www.health.qld.gov.au/mha2000